

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/180/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1012200955
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viliam Pohančenič
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1012200955.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právnej veci žalobcov: 1) Dr. V. I., N. XX, W., 2) G. I., N. XX, W., zastúpená Dr. V. I., advokátom, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky (ako právny nástupca Krajského stavebného úradu v Bratislave), Lamačská cesta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.: A/XXXX/XXXX/KIZ zo dňa XX.XX.XXXX, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.

Účastníkom sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Konanie na správnom orgáne

Podaním doručeným žalovanému dňa 31.05.2011 požiadali žalobcovia o obnovu konania ukončeného právoplatným rozhodnutím Mesta Malacky č.j.: OÚRŽP/XXXX/XXXX/Fa zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým stavebný úrad povolil stavbu „Autoumyváreň“ na pozemkoch parc. č. XXX/X, XXX/XX reg. „C“, XXX, XXX reg. „E“, k. ú. W., pre stavebníka Benzina Slovakia s.r.o., Galvaniho 2/A, 821 04 Bratislava, zastúpeného splnomocneným zástupcom Ing. O. N. - projektová a inžinierska kancelária (ďalej aj len „Autoumyváreň“).

Mesto Malacky oznámením č.j.: T/XXXX/XXXX/Fa zo dňa XX.XX.XXXX oznámilo začatie konania, pričom v ňom zároveň upozornilo účastníkov konania na to, že môžu svoje námietky a pripomienky uplatniť najneskôr do 7 pracovných dní odo dňa doručenia oznámenia, inak sa na ne nebude prihliadať. Mesto Malacky rozhodnutím č.j.: T/XXXX/XXXX/Fa zo dňa 04.10.2011 zamietlo návrh žalobcov zo dňa 28.05.2011 na obnovu konania ukončeného právoplatným rozhodnutím Mesta Malacky č.j.: T/XXXX/XXXX/Fa zo dňa 29.11.2010 o povolení stavby „Autoumyváreň“ a pôvodné rozhodnutie ponechalo v platnosti.

Žalovaný ako príslušný odvolací orgán rozhodujúc o spoločnom odvolaní žalobcov proti rozhodnutiu Mesta Malacky č.j.: T/XXXX/XXXX/Fa zo dňa 04.10.2011 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) napadnutým rozhodnutím zmenil prvostupňové rozhodnutie takto: „Vo výrokovej časti na prvej strane napadnutého rozhodnutia zrušuje slovo vo výroku v znení: ... „zamietla“... a nahrádza ho nasledovným textom: ... v spojení s ustanovením § 62 ods. 1 písm. c) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ako aj podľa ustanovení § 46 a 47 tohto predpisu nepovoľuje obnovu konania ukončeného právoplatným rozhodnutím Mesta Malacky č.j.: T/XXXX/XXXX/Fa zo dňa 29.11.2010, ktorým stavebný úrad povolil stavbu „Autoumyváreň“ na pozemku parc. č. XXX/

X, XXX/XX reg. „C“, XXX, XXX reg. „E“, k. ú. W., pre stavebníka Benzina Slovakia s.r.o., Galvaniho 2/A, 821 04 Bratislava, IČO: 35 739 142, zastúpeného splnomocneným zástupcom Ing. O. N. - projektová a inžinierska kancelária, Liptovská 4, 821 09 Bratislava.“

II. Žaloba

Včas podanou žalobou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti postupu a napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že im nebolo umožnené byť účastníkmi konania v konaní pred správny orgánom - pred stavebným úradom Mesta Malacky vo veci stavebného konania pre vydanie stavebného povolenia na stavbu „Autoumyváreň“ pre stavebníka Benzina Slovakia s.r.o. Žalobcovia podali na prvostupňovom správnom orgáne žiadosť o povolenie obnovy konania z dôvodu, že im ako vlastníkom susediacich pozemkov nebolo umožnené byť účastníkmi konania v konaní o povolenie predmetnej stavby. Žalobcovia mali za to, že týmto konaním im stavebný úrad odňal možnosť konať pred správny orgánom, klásť svedkom, znalcom a iným účastníkom konania otázky, navrhovať dôkazy, a teda bolo porušené ich právo konať pred nestranným súdom alebo iným orgánom Slovenskej republiky garantovaným v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalobcovia namietali rozpor napadnutého rozhodnutia s ustanoveniami čl. 44 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj s § 14, § 18, § 32, § 33 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „správny poriadok“) a § 61 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „stavebný zákon“). Žalobcovia označili prvostupňové ako aj druhostupňové rozhodnutie za nezákonné a poukázali na to, že realizáciou predmetnej stavby a tiež jej prevádzkou bude poškodzované životné prostredie v jej okolí.

Žalobcovia zároveň poukázali na to, že prvostupňový správny orgán im znemožnil účasť v stavebnom konaní tým, že im nedoručil oznámenie o začatí stavebného konania. Predmetná zásielka bola určená do vlastných rúk, avšak žalobcovia si zásielku nemohli prevziať, keďže sa v dňoch 10.08.2010 až 07.09.2010 nachádzali na liečení v Trenčianskych Tepliciach a splnomocnenie na preberanie zásielok neudelili nikomu. Pred cestou žalobca v prvom rade požiadal svoju sestru Oľgu Jursovú o vyberanie poštovej schránky z bezpečnostných dôvodov. Aj napriek tomu, že žalobca nepožiadaval pracovníčku Slovenskej pošty o odovzdávanie zásielok do vlastných rúk jeho sestry, pracovníčka pošty jej predmetnú zásielku odovzdala a tá ju napodobnením podpisu žalobcu v prvom rade prebrala. Podľa žalobcu v prvom rade niesla za predmetné konanie zodpovednosť doručovateľka, no správny orgán mal objektívnu zodpovednosť, keďže na doručovanie využil služby Slovenskej pošty. V prípade žalobcu v druhom rade uplatnil správny orgán fikciu doručenia bez toho, že by mal preukázané, či sa skutočne v tom čase zdržiaval v mieste trvalého bydliska.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali žalobcovia odvolanie, ktoré podľa nich bolo podané včas, nakoľko žalobca v prvom rade zásielku (prvostupňové rozhodnutie) osobne prevzal na pošte dňa 20.12.2010, pričom doručovateľ ho pred dňom 03.12.2010 žiadnym spôsobom neupovedomil, že dňa 03.12.2010 mu opätovne doručí zásielku do vlastných rúk. Žalobca v prvom rade dňa 03.12.2010 z poštovej schránky vybral žltý lístok „Oznámenie o uložení zásielky“. Žalobcovia poukázali na to, že doručovateľ sa mal pokúsiť písomnosť znovu doručiť, pričom v prípade, že doručovateľ hneď po prvom bezúspešnom pokuse uloží zásielku na pošte, neuplatní sa ustanovenie, podľa ktorého sa písomnosť pokladá za doručенú tretí deň po jej uložení, ale adresátovi začne plynúť odvolacia lehota až odo dňa, keď potom písomnosť skutočne na pošte prevezme. Žalobcovia ďalej uviedli podmienky pre uplatnenie fikcie doručenia, pričom podľa nich nebola naplnená ani jedna z predmetných podmienok.

Dôvodom pre podanie žiadosti o povolenie obnovy konania bola podľa žalobcov okrem odňatia možnosti zúčastniť sa na konaní aj skutočnosť, že navrhované technické riešenie počítalo s vypúšťaním odpadových vôd do podzemných vôd, čo nie je s poukazom na hydrogeologický posudok vypracovaný RNDr. Jánom Antalom prípustné. Prvostupňový správny orgán oznámil žalobcom ako žiadateľom začatie konania listom č.j.: OÚRŽP/1964/2011/Fa zo dňa 26.07.2011. Tvrdenie žalovaného v rozhodnutí o nepovolení obnovy konania o tom, že oznámenie o začatí konania pred prvostupňovým správny orgánom nemožno považovať za povolenie obnovy konania, označili žalobcovia za zavádzajúce a účelové. Zároveň poukázali na ustanovenie § 64 ods. 2 správneho poriadku a na to, že ide o špeciálnu situáciu, kedy obe štádiá konania splývajú. Výsledkom obnoveného konania je nové rozhodnutie vo veci

podľa § 18 správneho poriadku. Žalobcovia mali za to, že v prípade začatého konania nie je možné toto konanie zamietnuť tak, ako to realizoval prvostupňový správny orgán v rozhodnutí č.j.: OÚRŽP/XXXX/Fa zo dňa XX.XX.XXXX. V poukaze na vyššie uvedené uviedli, že rozhodnutie žalovaného nemožno považovať za zrozumiteľné, nakoľko netvorí logický nerozporuplný celok a nezohľadňuje celý obsah rozhodnutia. V tejto súvislosti spomenuli nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. ÚS26/1996, podľa ktorého obsah ústavného práva zakotvený v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení, ale jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

Žalobcovia mali za to, že rozhodnutiami a postupmi správnych orgánov boli ukrátení na svojich právach účastníkov správneho konania, tiež na práve na priaznivé životné prostredie a práve konať na nezávislom a nestrannom súde alebo inom orgáne Slovenskej republiky. Ďalej poukázali na čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a na jeden zo základných princípov právneho štátu, ktorým je princíp právnej istoty. Záujmu zachovania právnej istoty ako imanentnej súčasť právneho štátu nezodpovedá taký stav, ktorý by orgánu štátu umožňoval konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona a iným ako zákonom ustanoveným spôsobom.

Z uvedených dôvodov žiadali zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie žalovaného

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol túto ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že príslušný stavebný úrad zamietol návrh žalobcov na obnovu konania ukončeného rozhodnutím Mesta Malacky č.j.: T./XXXX/XXXX/Fa zo dňa 29.11.2010 z dôvodu, že nebol naplnený ani jeden z dôvodov na obnovu konania uvedený v ustanovení § 62 ods. 1 správneho poriadku a neboli splnené predpoklady na nové konanie vo veci.

Žalovaný poukázal na to, že preskúmal odvolaním žalobcov napadnuté rozhodnutie Mesta Malacky č.j.: T./XXXX/XXXX/Fa zo dňa XX.XX.XXXX spolu s predloženým spisovým materiálom a odvolacie konanie ukončil vydaním rozhodnutia, ktorým prvostupňové rozhodnutie zmenil. S námietkami uvedenými v žalobe, ktoré sú v podstate totožné s námietkami uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, sa odvolací orgán vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na to, že v podanej žalobe neboli zo strany žalobcov vznesené žiadne nové skutočnosti a opakovane uvádzajú len predchádzajúce námietky, žalovaný zotrval na svojom stanovisku k námietkam a na svojom právnom názore uvedenom v napadnutom rozhodnutí a odkázal na odôvodnenie tohto rozhodnutia.

IV.

Posúdenie veci

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a mieste príslušný na konanie vo veci preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby je v súlade so zákonom.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho

orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Je nepochybné, že správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu, ktorým Slovenská republika je. Správnym súdnictvom sa zabezpečuje realizácia ústavného princípu domáhať sa súdnej ochrany práv fyzických a právnických osôb na nezávislom a nestrannom súde. Podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. sú predmetom správneho súdnictva právoplatné rozhodnutia správnych orgánov, ktorými sa zasiahlo do subjektívnych práv fyzických alebo právnických osôb. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Aj v tomto prípade je potrebné zopakovať, že podľa čl. 1 ods. 1 prvá veta Ústavy SR je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu vyjadril v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princípy materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jeho úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorým boli priznané“ (I. ÚS 17/1999, nález zo dňa 22.09.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s 365, zhodne I. ÚS 44/1999, nález z 13.10.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382). Z hľadiska princípu právnej istoty podlieha ochrane aj legitímne očakávanie, ktoré je užšou kategóriou ako právna istota (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 30.04.2008, nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 12/05 zo dňa 28.11.2007). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (m.m. nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 24.06.2009, nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 10/04 zo dňa 06.02.2008).

Konaním správnych orgánov nebol porušený princíp právnej istoty a spravodlivosti a nedošlo ani k porušeniu žalobcami uvedených článkov ústavy.

Podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku, dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Odo dňa uloženia zásielky na pošte plynie adresátovi trojdňová zákonná lehota, v rámci ktorej si môže zásielku vyzdvihnúť. Na jej počítanie sa vzťahuje ustanovenie § 27 ods. 2 správneho poriadku, teda ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší budúci pracovný deň.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 33 ods. 1 správneho poriadku, účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 62 ods. 1 správneho poriadku, konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania;
- b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak;
- c) nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- d) rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- e) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

Podľa § 63 ods. 1 správneho poriadku, obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 63 ods. 2 správneho poriadku, v návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas.

Podľa § 63 ods. 3 správneho poriadku, návrh sa podáva na správnom orgáne uvedenom v odseku 1 v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď sa účastník dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr však do 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia; v rovnakej lehote môže správny orgán obnovu konania nariadiť. Zmeškanie lehoty (§ 28) nemožno odpustiť.

Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že správne orgány postupovali v súlade s citovanými ustanoveniami správneho poriadku, vykonali vo veci náležité dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotili v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 správneho poriadku, t.j. každý jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon.

Výrok je najdôležitejšou časťou rozhodnutia, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci, ktorá musí byť jednoznačne špecifikovaná. Iba vo výroku rozhodnutia možno vysloviť vznik, zmenu alebo zánik individuálneho právneho vzťahu, ktorým sa zakladajú práva, určujú povinnosti, prípadne menia právne vzťahy. V tejto časti rozhodnutia sa tiež autoritatívne deklarujú určité právne vzťahy. Výrok teda musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať riešenie veci, ktorá je predmetom správneho konania. Výrok predstavuje ústrednú zložku rozhodnutia, len výrok rozhodnutia môže byť právne záväzný a výrok rozhodnutia musí vymedzovať práva a povinnosti účastníkov konania takým spôsobom, aby nevznikli pochybnosti o obsahu práv a povinností týchto účastníkov. Súd je názoru, že zmenou prvostupňového rozhodnutia napadnutým rozhodnutím (v súlade s § 59 ods. 2 správneho poriadku) nedošlo k tomu, že konečné znenie výroku je neurčité, nepresné a nezrozumiteľné. Výroková časť napadnutého rozhodnutia bez akýchkoľvek pochybností určuje, ktoré časti prvostupňového rozhodnutia sa menia, resp. dopĺňajú a v akom rozsahu. Podľa názoru súdu je z oboch rozhodnutí celkom zrejme, ako bolo v konečnom dôsledku rozhodnuté a to i bez právneho porovnávania znenia rozhodnutí

správnych orgánov obidvoch stupňov. Odvolací orgán môže napadnuté prvostupňové rozhodnutie aj zmeniť a to spravidla vtedy, ak bol skutkový základ veci zistený správne, a ak rozsah došetrenia nepresahuje možnosti druhostupňového orgánu. Pri zmene rozhodnutia môže ísť buď o čiastočnú zmenu, alebo o úplnú zmenu. Pri zmene rozhodnutia môže odvolací orgán zmeniť nielen výrokovú časť ale aj odôvodnenie, prípadne ich časti. Výroková časť napadnutého rozhodnutia je v danom prípade charakteristická svojou prehľadnosťou, takže nie je potrebné prácne porovnávanie výroku napadnutého a prvostupňového rozhodnutia.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí zmenil výrokovú časť rozhodnutia, čím zosúladiť znenie výroku s ustanovením § 47 ods. 2 správneho poriadku a opravil zrejmu nesprávnosť v písaní pri vyhotovovaní rozhodnutia. Žalovaný z dôvodu prehľadnosti a určitosti opravil pochybenia tak, že zmenil text celej výrokovej časti rozhodnutia.

Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

V danom prípade tu boli relevantné dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, a preto žalovaný ako odvolací orgán postupoval v súlade s § 59 ods. 2 správneho poriadku, keď prvostupňové rozhodnutie vo vyššie naznačenom smere zmenil.

Po preštudovaní administratívne spisu má súd za preukázané, že žalobcovia ako dôvod obnovy konania uplatnili dôvod podľa § 62 ods. 1 písm. c) správneho poriadku a to, že im bola nesprávnym postupom správneho orgánu odňatá možnosť zúčastniť sa na konaní. V takomto prípade by išlo o prípad, keď sa účastníkovi vôbec odoprelo toto jeho postavenie alebo mu nebola daná možnosť uplatniť svoje práva alebo právom chránené záujmy. V tomto prípade sa má na zreteli predovšetkým porušenie oprávnení uvedených v § 33 <aspi://module='ASPI'&link='71/1967 Zb.%252333'&ucin-kdni='30.12.9999'> správneho poriadku.

Jednou zo záruk právnej stability vzťahov založených správnym rozhodnutím je záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia. Aj v správnom práve zásadne platí princíp "rei iudicatae", ktorý znamená, že o právoplatne rozhodnutej veci nemožno znova rozhodovať. Máme tu na zreteli nielen tzv. formálnu právoplatnosť, ale aj materiálnu právoplatnosť. Výnimku tvoria prípady označované v teórii ako mimoriadne opravné prostriedky (obnova konania a preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania), ktorými sa dosahuje náprava právoplatných správnych rozhodnutí. Dôvodom pre takýto postup je existencia závažných skutočností, ktoré spochybňujú správnosť a spravodlivosť rozhodnutia. Spravidla pôjde o nedostatočné zistenie skutkového stavu alebo porušenie takých procesných podmienok, ktoré vyvolávajú pochybnosti o objektivite správneho konania. Účelom obnovy konania je odstránenie uvedených nedostatkov a vydanie nového meritórneho rozhodnutia. Obnova konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok na nápravu nezákonného konania v rozsahu porušenia procesnoprávných ustanovení zo strany správneho orgánu.

Uvedené skutočnosti sú právne relevantným dôvodom na povolenie obnovy konania len vtedy, ak

- a) takýto nesprávny postup mohol mať podstatný vplyv na rozhodnutie správneho orgánu,
- b) náprava tohto nedostatku nemohla byť odstránená v odvolacom konaní.

Stavebný úrad postupoval v súlade so zákonom, keďže žalobcov zahrnul do okruhu účastníkov stavebného konania a počas celého stavebného konania s nimi konal ako s účastníkmi stavebného konania a písomnosti im doručoval zákonom ustanoveným spôsobom, čím im zabezpečil v dostatočnej miere ich procesné práva. S poukazom na vyššie uvedené má súd za to, že žalovaný postupoval správne, keď nevyhovel žiadosti žalobcov o obnovu konania, nakoľko neboli naplnené dôvody na obnovu konania, čiže neboli splnené predpoklady na nové konanie vo veci.

Podľa § 69 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), stavebné povolenie a rozhodnutie o predĺžení jeho platnosti sa oznámi rovnakým spôsobom ako začatie stavebného konania. Doručovanie sa v tomto prípade uskutočňuje podľa § 24 a § 25 správneho poriadku. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov týkajúce sa nesprávnosti doručovania, súd uvádza, že pri doručovaní oznámenia o začatí konania síce došlo ku chybe, avšak nie na strane žalovaného. Súd zistil, že stavebný úrad predmetné oznámenie doručoval obom žalobcom do vlastných rúk. Pri doručovaní

zásielky určenej žalobcovi 1 sa stavebnému úradu vrátila podpísaná doručenka s dátumom prevzatia písomnosti dňa 17.08.2010. Stavebný úrad preto nemal dôvod pochybovať o doručení predmetnej zásielky do vlastných rúk adresáta. Súd zistil, že stavebný úrad po obdržaní odvolania, v ktorom žalobca poukázal na nesprávny postup pri doručovaní oznámenia, podal reklamáciu na Slovenskú poštu. Pošta Malacky vo svojom vyjadrení zo dňa 13.01.2011 uviedla, že po prešetrení bolo zistené, že predmetná zásielka pre žalobcu bola riadne zapísaná na doručenie dňa 17.08.2010. Poštová doručovateľka na základe ústnej prosby žalobcu odovzdala počas jeho neprítomnosti zásielku jeho sestre, ktorá následne prevzatie za žalobcu 1 podpísala. Súd konštatuje, že poštová doručovateľka nepostupovala správne, avšak toto pochybenie nie je vinou stavebného úradu, ale pošty a toto pochybenie nepredstavuje dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, keďže z administratívneho spisu zistil, že poštová doručovateľka osobne navštívila sestru žalobcu 1, ktorá jej potvrdila, že predmetnú zásielku žalobcovi 1 osobne odovzdala hneď po návrate z liečenia. To znamená, že žalobca 1 mal celkom určite možnosť sa s obsahom zásielky oboznámiť. Podstatné v danom prípade je, že žalobca 1 zásielku dostal do svojej dispozičnej sféry, pričom je nutné tiež uviesť, že nesprávnosť doručovania v podstate zapríčinil aj on.

Žalobkyni 2 sa predmetné oznámenie nepodarilo doručiť do vlastných rúk, nakoľko nebola dňa 17.08.2010 zastihnutá. Z toho dôvodu jej bola zásielka opakovane doručovaná dňa 18.08.2010, avšak bezvýsledne, a preto bola uložená po dobu 18 dní na pošte. Z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote, bola dňa 07.09.2010 zásielka vrátená stavebnému úradu. Fikcia doručenia tu nemohla nastať, nakoľko žalobcovia boli nesporne v relevantnom čase na liečení mimo miesta trvalého bydliska. Žalobkyňa 2 sa však mohla s obsahom predmetnej zásielky oboznámiť, keďže jej manžel, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, predmetnú zásielku obdržal od svojej sestry.

Napokon je dôležité uviesť, že žalobcovia v tom čase vedeli o právoplatnom územnom rozhodnutí a teda mohli počítať s tým, že sa bude viesť aj následné stavebné konanie.

Navyše žalovaný v odvolacom konaní opätovne upovedomil žalobcov o možnosti nahliadnuť do podkladov rozhodnutia, nazrieť do spisu a vyjadriť sa k veci, čo žalobca 1 aj využil.

Súd nemá pochybnosti o správnosti doručovania prvostupňového rozhodnutia Mesta Malacky, proti ktorému podali žalobcovia odvolanie po uplynutí zákonnej lehoty. V oznámení zo dňa 05.05.2011 o vybavení oneskoreného odvolania sa žalovaný dôsledne vecou zaoberal a súd na jeho obsah poukazuje. Žalovaný preskúmal oneskorene podané odvolanie aj z hľadiska § 60 správneho poriadku a svoje závery aj správne odôvodnil.

Súd zdôrazňuje, že ak mali žalobcovia námietky voči spôsobu doručenia oznámenia o začatí stavebného konania a doručenia prvostupňového rozhodnutia, mohli podať na súd žalobu o preskúmanie zákonnosti predmetného oznámenia z 05.05.2011, pričom túto možnosť nevyužili. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky môžu byť predmetom preskúmania súdom i rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Možno teda uzavrieť, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb. Potom podstatným znakom pre určenie, či rozhodnutie správneho orgánu správneho orgánu podlieha súdnemu prieskumu, sú jeho dôsledky s dopadom na právnu sféru žalobcu ako ukrátenie na právach. Podľa názoru súdu za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa v zmysle uvedených podmienok súdneho prieskumu a ustálenej súdnej praxe považuje aj oznámenie (list), a teda žalobcovia mali v prípade presvedčenia o nesprávnosti postupu správneho orgánu podať žalobu o preskúmanie zákonnosti predmetného oznámenia.

Čo sa týka námietky žalobcov o tom, že postupom žalovaného bolo porušené právo na priaznivé životné prostredie, súd sa predmetnou námietkou bližšie nezaoberal, nakoľko táto otázka už bola vyriešená v územnom konaní a aj v súdnom konaní. Krajský súd v Bratislave preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného č.: A/2010/862/KIZ zo dňa 15.02.2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcov a potvrdené rozhodnutie Mesta Malacky č.j.: T./XXXX/XXXX/Fa zo dňa 17.09.2009, ktorým stavebný úrad rozhodol o umiestnení stavby „Autoumyváreň“. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 2S/218/2010-72 zo dňa 05.10.2011 predmetnú žalobu zamietol, pričom tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžp/4/2012 zo dňa 30.01.2013 konštatujúc,

že prvostupňový správny orgán si vyžiadal posúdenie námietok orgánom ochrany zdravia a ochrany ovzdušia s tým, že obe stanoviská boli kladné.

Vychádzajúc z pripojeného administratívneho spisu súd dospel k záveru, že námietky žalobcov uvedené v žalobe nie sú takými námietkami, s ktorými by sa už žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne nevysporiadal. Tieto námietky neobstáli ani v súdnom konaní. Žalovaný v konaní dostatočne zistil skutkový stav veci, vyvodil z neho správne právne závery, ktoré i náležite odôvodnil a neboli naplnené zákonom požadované predpoklady na obnovu konania. Súd konštatuje, že postup žalovaného ako aj preskúmané rozhodnutie boli v súlade so zákonom a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a v konaní neúspešným žalobcom právo na ich náhradu nepriznal, rovnako ani žalovanému, ktorý podľa ustálenej judikatúry nemá v takomto prípade právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.